

סיתה גדלה במדה שלא פללו אליה אפילו האופטימיסטים הגדולים ביותר, הלשון העברית השתלטה בכל עגפי החיים ותיאכף לשפה חיה שכוחה לפרנס את יודעיה; השפה הצרפתית ירדה ממדרגתה הראשונה במורה, והאנגלית יודשת בהדרגה את מקומה לא בלבד בא"י, אלא גם בכל ארצות המזרח התיכון. ארצות אירופה ואמריקה הדרומית חדלו מלשמש מרכזי קליטה לצעירים יודעי צרפתית מחפשי עבודה, דמתו התרבותית של הנוער היהודי-בא"י ובכל המזרח הקרוב ואפניקה הצפונית עלתה יותר ויותר, והדרישה לשפה ולתרבות העברית גדלה בכל מקום שהיהודים נחתיים שם.

מטעמים אלה הוכרחה גם האליאנס לתאם את תכניתיה למצב החדש שנוצר בעולם היהודי, ופקודה ניתנה לכל מוסדותיה החינוכיים והתרבותיים להרבות בלימודי השפה העברית וההיסטוריה היהודית ע"י מורים מוסמכים מבתי מדרש למורים עבירים.

והאמת ניתנה להתאחד שבמשך עשרות השנים שבין מלחמת העולם הראשונה לשנייה, נתחולל שנוי עצום בטובה במערכת לימודי העברית במוסדות החינוך של האליאנס בצפון אמריקה ובמזרח המזרחיים העברים שנתקבלו בבתי הספר של כ"יח במדינות הללו, עפ"י המלצתה של הברית העברית העולמית, החזירו גם את שפתנו ותרבותנו לתוך מבואות אפלים שבגיטאות הגולה הזאת ויפיצו גם בין העם, צלצול העברית נשמע עתה בפי הפעוטים היהודים במוסדות החינוך הללו, ומי שבקר פעם בהם הרגיש בודאי מיד את האידה האדוקי-ישראלית האופפת אותו ככאחד מבתי החינוך העבריים בארץ ישראל.

ובל השנויים הללו נעשו לא רק על דעתם הפרטית של מנהלי בתי-המספר שהושפעו מהסביבה האי ומורמט לאומיים אחרים, או מבקוריהם של אנשים שבקרו בארץ או מהחיילים היהודים, אלא על דעתו ורשותו של המרכז בפריז שאמץ את ידי העושים והמעשים.

אולם, המהפכה הצינונית האמתית במושיגיה של האליאנס, נתחוללה אחרי מלחמת העולם השנייה.

השואה האיומה שבאה על יהדות אירופה לא פסחה גם על יהדות צרפת וגם על דאשי האליאנס בפאריז, על אף דבקותם בלאומיותם הצרפתית, חברי המרכז הפריזי פוזרו לכל רוח; אחדים מהם מתו במחנות-רבות-אחרים הומתו ואחרים הוגלו או גלו מרצונם, מפריחה העשירה והמצינונית של האליאנס, על עשרות אלפי ספריה ומסמכיה וכתבי-היד היקרים שבה — נשדדה ע"י השודדים הנאציים; ארמון בית המדרש לשורים בפאריז שלה נהרס בהתפוצצות, מאות מוסדותיה החינוכיים והמקצועיים שברחבי-הכל נותקו ממרכזם בפריז ונתקיימו רק בנם, ורגע חשבנו שעלה, חלילה, הכורת על קיומה.

אולם, הגורל רצה אחרת.

בין כל עיית-המפלות המוקמים כעת ביהדות אירופה, בין הקהלות היהודיות, מוסדות החסד והתרבות והמוע המוקמים שם לתוהו, מתגערדת מבין החרבות גם חברת כ"יח; פעילותה מתחדשת, החלל שנתהווה בתוך שורותיה מתמלא, מעין הבנמותיה שגדלול, מחפש מקורות חדשים והיא מחדשת את נעוריה ביתר מרץ וכוח-חיים חדשה. היא מתגאה בעברה וכמלומדת-נסיון מהאסון הנורא שבא כחתף על היהדות ועל העולם כולו, היא תודת למקורותיה הראשונים, ליזמותיהם האצילות של חלוציה-מיסדיה ובחפשה את מכייה-ההווה — היא רוצה להפיק לקח בשביל העתיד.

פעולתה הראשונה של חברת כ"יח אחרי שחרור צרפת, היתה לחדש את פני

אברהם אלמארי

הברית העברית העולמית והאליאנס

המפנה הצינוני החשוב, שמל בימים אלה במרוכזה של החברת כל ישראל חברים (אליאנס) בפריז, צריך להנין לא רק את לבותיהם של מאות מנהלי המוסדות החינוכיים הקשורים במישורין עמו, אלא גם, ובפרט, את הברית העברית העולמית, שמפנה זה יוכל למלוך לפני את הדרך להרחבת פעולותיה בכל מקום שבו פרעלים מוסדותיה החינוכיים של החברה הפריזאית במזרח ובאפריקה הצפונית ולשתף פעולה אִתָּם.

תובנם של אלפי ילדי ישראל בכל המדינות הללו עוררו ועוד יהיה לזמן רב נתון בירי נציגיה של כ"יח בארצות הללו, והוכחה של הברית העברית העולמית היא, איפוא, לענין בכחנותיה את החברה הגדולה הגו ולמצוא את הדרכים לשתוף פעולה אתה בכל הנוגע להפצת השפה והתרבות העבריות בבדי להשלים מה שאין באפשרות החברה לבצע במקומות הללו.

היה זמן, והוא איגנו רחוק, שהישוב העברי בא"י בפרט, היה מתחם לחברת כ"יח בלמסוד צרפתי-יהודי סתבולל המתקש בנפשם של מפעלי התחיה הלאומית בארצות הגולה ומשתדל לבנות את התרבות הצרפתית על חרבותיה של התרבות העברית.

ואמנם, בזמנים ידועים, היו לאליאנס נמוקים כלכליים שעליהם הסתמנה כדי להרבות בלמוד הצרפתי במוסדותיה אפילו בא"י; איי הקטנה שלפני מלחמת-העולם הראשונה היתה פלך תורפי קטן ומחוסר-ערך, בין פלכי תורמיה המרובים והרחביים, והישוב היהודי לא היה ממלא עדיין בה שום תפקיד מדיני או כלכלי. השפה העברית לא תפסה שום מקום ניכר בתכנית הלימודים בבתי-הספר, הנוער היהודי, שלא היה יכול למצוא עבודה בפלך תורפי קטן זה, ושהשפה העברית בלבד לא היתה יכולה לשמש בידו מכשיר-יעיל לפרנסתו, היה נאלץ ללמוד שפה חיה זרה, והעדיף על פני שפוח אחרות את השפה הצרפתית, שהיתה בימים ההם השפה הבינלאומית בהא הידיעה, והיה יוצא אל עולם גדול, שבו מצא כד גרתי לפעילותו, ואמנם טי שעובר בארצות המזרח בכלל ובמצרים בפרט, יכול לדאות בעיניו שמאות הפקירים הגבוהים והמנהלים את בתי המסחר הגדולים והבנקים החשובים שם—כולם מתלמדי האליאנס לפניו המה, שרק חודות לשפה הצרפתית ולחינוך שקבלו במוסדותיה, הם תופסים משרות חשובות במוסדות אלה.

אולם, באה מלחמת העולם הראשונה ושינתה את פני הדברים, ותחולל מהפכה בכל המושגים הקיימים; איי התורכית הקטנה נהפכה לבית-לאומי ליהודים אוכלר-

ועדה המרכזי המנהל את עניניה. היא הקימה אותו מחדש ובהנהגתו במדינת ישראל. גרוליס, פרופסורים, מלומדים, עורכי־דין, סוחרים, רבנים וכו' לנהל את עניניה. אולם הדבר המענין ביותר בוועד מרכזי זה, אינם רק האישים החשובים שנתנו את ידם אליו, אלא תרומה לאומית יהודית החדשה המפעמת בכל פעולותיהם והממנה הצינוני שחל בהם, מפנה המבשר תקווה מבורה לעתידותיה של השפה והתרבות העברית בין הנוער היהודי. ואי־אפשר היה לחשוב אחרת: החברן האיום שירד על היהדות כעולם ועל היהדות צרפת בפרט, המציאות המרה שהוכיחה גם למתבוללים שבמתבוללים שבה, כי משענתם על טמיעתם משענת קנה־רצון היא. וכי כל עולם להתנכר לתקוותיו הלאומיות של עם ישראל לא הועיל להם ביום־עברה — לא יכלו לעבוד מבלי לחולל מהפכה עמוקה בכל מושגיהם על היהדות ועל יעדה בעתיד.

עבודתו הראשונה של הוועד המרכזי החדש של בי"ח היתה לקבוע עמדה ברורה לכל הכניעות היהודיות, שבהן מתחבט עם ישראל כעת, עמדה שלא תשתמע לשני פנים ושלא יוכלו לגלות בה שום פנים שלא בהלכה, ולהבין תכנית מפורשת על יסודה של האליאנס לא־לציונות ולשפה העברית ואמנם, הוועד המרכזי הפריזי הכיץ זאת בשפה ברורה המנחילה לו כבוד, הוא לא הסתפק בחצאי דבריים, אלא העמיד את הדגש על כל סעיף וסעיף וגלוי־הדעת שלו יצא ברור ומפורש, לא אעמוד כאן על כל פרטיו של גלוי־הדעת הזה התופס מקום כל־כך גדול ככמאונה הרשמי של האליאנס, אלא על הנקודות העקרוניות המענינות אותנו מנקודת־ מבט של הברית העברית העולמית.

אחרי הקדמה ארוכה על תולדות יסודה של האליאנס, עובר הוועד המרכזי אל עניני הציונות, ואומר:

הציונות חוללה מזה כחמשים שנה התלהבות ומאמצי גבורה של נוער נלהב, ונהפכה לגאומה של גוראיה המציגים לעיני העולם מתוזה נהדר של תמיכה יהודית ביהודה, ותקוה נשגבה שעליה חולמים אלפי אנשים שמתוך כאבם הם רוצים לשוב לתחיה.

במקהלת המאטצים המשותפים האלה — עוסף גלוי הדעת — מוסל על האליאנס תפקיד חשוב בתוקף מסורת בת־דורות, ותפקידה יהיה, כנראה, ליעץ ולפעול באזורי היס־התיכון והמזרח הקרוב, והיא מוכשרה לכך ע"י נסיונותיה הארוכים והכרתה את האנשים העניינים.

ועל זינך ילדי ישראל, אומר גלוי־הדעת:

לא די כעת לספק לילדי היהודים את ההשכלה העממית; צריך גם להרוס את העוני ואת הכיעור שבו, יש לספת את הקידמה הנוצחית לחיי החברה; יש לפתח את למוד המקצוע ולהקים, ע"י כך, את בניין הנורמלי של הקהלות, למטרות זו תפנה האליאנס לאגודות ולחברות המומחה יותר ממנה, כדי להרחיב את רשת בתי המלאכה ולהקים בעלי מקצוע שיקחו חלק חשוב בהתפתחות התעשייה, החקלאות והעבודה.

ועל עניני התינוך היהודי אומר גלוי־הדעת:

כדי להכין חיים יותר נעלים ישחדלו מרכזי התינוך שלנו להעמיק את ידיעת היהדות ולפתח אותה בגדולתה. אויבנו רוצים להשמידנו ולהכתינו כליל, אולם ע"י ידיעת ערכינו הנצחיים ושמירת מסורותינו, ע"י הבחנתנו את ירושתנו הרוחנית והדתית, ע"י גלוי אצרות־התקווה והקידמה האנושית, אנו נוזיה נוסף להחיות אצל צעירינו את נשמת־ישראל, לזכרם ולתפארתם של חמשת מיליוני היהודים שאח מותם אנו מבינים.

בחיורנו אל הטקורות ואל מעינות הקדושה, אשר, מהר סיני ועד היום, השקו וצריבים להשקות את האנושות — יפיץ היהודי הנאמן את התרבות.

ועל יחסה של האליאנס לארץ־ישראל, נאמר בגלוי־הדעת הזה:

האליאנס לא תוכל להצטמצם ולהסתגר יותר רק בתוך תחום פעולותיה כפי שהתו לה לפניו במטרות כלליות יותר.

עלינו להודות שהרבה יהודים, מפני סיבות פעציבות שונות, אינם יכולים או אינם רוצים להשאר כמקומות משבם כעת; עליהם למות או להפס מקלט יותר כטוה.

הרבה עשרות אלפים מבין אלה מפנים את מבטיהם ואת תקוותיהם אל ארץ־ אבותיהם הממלאות את פרקי תפילותינו וגעגועינו ושדק זכרה בלבד יוכל לשמור על חיהם. הללו לא ישובו לגולה חדשה, אלא עליה יעלו למולדתם הטבעית!

האליאנס לא נמנעה מעורה מהשתתף במאמץ המשותף של היהדות למובת ארץ־ישראל, די להוכיח את מוסדות החינוך שיסודה בה ולהעלות את זכרם של השמות הנערצים של אחר ממיסדי בי"ח: שארל נטר מיסד מקוה־ישראל שהחיה את אומת הקדש ע"י החקלאות; את הברון אדמונד די רוטשילד, אבי התתיבות החקלאית בא"י; ואת הרב הגדול צדוק הכהן שנתן את ידו מהיום הראשון לציונות.

כל מי שמאחל ליהודים מולדת אוהבה, מתוויב לצרף היום את קולו לכל הקולות הבוקעים ועולים כעת מכל העולם ודוחשים לפתוח את שערי ארץ־ישראל לפלימי החרב, שיחיו בה בשמחה ויעבדו בכבוד. הפרעות האיומות שבוצעו בידי הנאצים שקילות, לדאבונו, את הפתרון הזה.

האליאנס החליטה, איפוא, לדרוש, בשביל היהודים הרוצים בכך, תחת הנהלת האומות המאוחדות ובאחדותה של הסוכנות היהודית לא"י לפתוח מיד את שערי ארץ־ישראל ליהודים שבה ימצאו מפלס, בית לאומי של חום־רוחני, המקום היחיד בעולם הזה, שבו מחכים להם אחיהם בכליוני עינים, ושבו תגיע ותאיר כקרוב על כל העולם כולו האמת הישראלית בכל זמניה.

ההיתה איזו הסתדרות ציונית אחרת בעולם, יכולה להביע, בצורה יותר ברורה מזה, את האנימאמין הציוני שלה?
אחרי גלוי־הדעת עברי וציוני כזה ממעם האליאנס נפתחה הדרך לשיתוף פעולה מהורק מאד בינה ובין הברית העברית העולמית.

הרשת הרחבה של בתי־הספר של חברה בי"ח המשתרעת לאורך חוף ים־ התיכון ממדוקו ועד סוריה וממנה לעיראק ופרס — תוכל להיהפך לשדה פעולה רחב מאד לברית העברית העולמית, להפיץ בהם את רעיונותיה העבריים, להרכיב בהם את השפה והתרבות העבריות במידה שלא עשתה כמות עד היום הזה.

מרב הברית העברית העולמית בא"י צריך לענין את בי"ח בפרט, בעבודתו התרבותית עד כה; הוא צריך להראות לה את כל המוב הצפון לבתי־הספר שלה בכל מקומותיהם, אם למוד השפה העברית ותנהל בהם על פי שיטות חדישות וע"י מורים מוסמכים ומנוסים שיוצעו לה ע"י הברית העברית העולמית. התחלה קטנה כבר נעשתה בזה, בחיות נציגה של החברה בארץ, יחד עם אחר המהות הפעילים שבה; מד מייס, נשיא הקונסיסטוריון היהודי בצרפת וחבר הוועד

המרכזי של כ"ח. שניהם הביעו לבוחב הטורים האלה את רצונם לשתף פעולה עם הב. ע. ע.

אחרי גלוי-הדעת הציוני של האליאנס, נעשתה עבודה השתוף יותר קלה; אחרי הרצון שהובע להרחבת התרבות והשפה העברית, והעמקת ידיעת היהדות ופתוחה בגרלותה, יש לגשת למעשים.

הב. ע. ע. צדיקה, לפי דעתי, לא להסתפק יוחר בחליפת מכתבים עם המרכז בפריז או עם מנהלי בתי-הספר שלו במזרח; עליה לשוב לפריז ציר מיוחד לתכלית זו שיתקבל שם בודאי בסבר-פנים, והוא יחר עם החברים הממתנים שם על פתוח השפה העברית בכתי-הספר, יתוו קו-פעולה, יעכדו את התכניות הנחוצות לשנת הלמודים הבאה ויבואו לידי הסכם על פעולה משותפת למגוי מורים לעברית לבתי-הספר של כ"ח, לבחירת ספרי הלמוד הנחוצים לכל הדרגות ולכל הכתות, ולהכשרת מורים עברים מקומיים למלוי התפקיד החשוב של החיאת השפה העברית בפני אלפי תלמידים.

השעה דוחקת, ואין לך זמן יוחר מתאים לעבודה חשובה זו, מאשר כימים האלה ימי ההתעוררות הלאומית בקרב האליאנס ופרסומו של גלוי-הדעת הציוני הנלהב שימש גולת הכוזרת לכל עבודתה בעתיד.

עם וספר

הוצאה חדיפענית של

הברית העברית העולמית

כפריכה נתן גרינבלאם חליאביב, אלוך תש"ו - אונטום 1946

ה ת ו כ ן :

- י. לוזון - טריוולטאניה
- י. כניחא מ. כתייהודה - עזן ומימן
- א. אביריהר - הורו
- י. כהן - אטניסטאן.
- כותבים אלינו
- כארץ-ישראל:
- דיד א. מוירשטיין - על תיאורונו
- על ההורכים מאתנו
- בבית העברית העולמית
- בשדה ספר:
- ג. גרינבלאם - במסורתנו היפה
- ע. הוני - ההווי הערכי במסורתנו
- מ. לנוד - "התקופה" ל-לא
- י. פמאי - המצוה לעבירת בבריטניה
- ח. בן-אהרון - האכסוביגורפיה של פרוץ קלוונר
- מ. עזאי - המוסר והעיתונאי
- הרב א. מאיר - על הרב פישמן
- ו. אגרת - לזמנתו של מרדכי גולדנברג
- מ. פרנקל - מרויליך עד הובארת
- מעל מרף הספרים

- הקבאת כותבי העבריים
- פרוס ג. שלושץ
- פרוס י. קלוונר
- שלוש שחארץ
- תפקידי הברית העברית העולמית:
- משה קלינמאן / אכרהם אלמליח / ליטץ /
- פרוס י. פמאי / ת. תורן / הרב ד"ר י. לימשיץ /
- התברית העברית בבניה:
- ש. גולדשמידט - ברממה
- ד"ר ג. שמרן - צרפת
- טרופ י. פמאי - הונגריה
- יסקף הלוי - בולגריה
- ב. קפליטסקי - סולניה
- דב' ברנר - רומניה
- א. ירושלמי - איטליה
- צ. סבר. ל. גרמנד - אנגליה
- אכאשר - שווייץ
- הל'ס, פורכובש, קרויטס - אמריקה
- י. וינגרטן - קנדה
- ר. וילוב - ארגנטינה
- מ. בן-מישה - דרום אפריקה
- הרב ד"ר מ. טאפן - רודמיה
- ש. בימון - מרוקו

הכתובת: חליאביב, ארץ-ישראל, ת.ד. 112

זומות

— עין המדר — אמפליקיה למרסטי
 ארצישדאליים בעריכת עמנואל בן-גוריון וכהן
 את "בית מיכה יומפי" מופיע אחת לחישה
 בסיוע ארגונים תרבותיים בארץ. משאלת הביכ
 ליוגרפיה הזאת לפקוד את הספר הערכי בהמשך
 תו הרצפה כארץ, מראשית שנת השי"ה הקשר
 עם תפוצות הגולה — עיי הכותית העברית העו
 למיה.

— מסדרת "הודון" של הספרות הפועלים
 יומפי קקירוב סכחך שידתו של וולט והיסטן
 בתרגום ש. הלפין.

— לביבליוגרף וההיסטוריון יצחק דיבקין
 מלאו תשעים שנה בעתו הארץ ציון יובל זה.

— בסדרת "למחנה" של המגזין הפועלים
 הופיע ספרה של סונאן אייווקס "היללים בגיל
 בית-הספר" (גיל שבע עד אחת-עשרה) עברית
 מאת מ. אלן-רוונהק.

— "ספר צייליך" עורך בידי ד"ר ישעיהו
 וולפסברג וצכי הרבני מטעם אגוד מנהלים
 ותים באיי בסיוע מוסד הרב קוק.

— הספר "ארצה" מאת שלמה הללס בהר
 צאה "מסדרים" נדירוק מוקדש לנוכר הספורד
 שמעון גינצבורג ויל. מיסד "קרן התרבות".

הזמנת כותבי יעקב כהן

— הופיעו ארבעת הכרכים הראשונים של כתבי
 יעקב כהן כהוצאת ועד היובל, שבדאשו עומך
 הדיד י. מיכלין, הכרך החמישי יומפי בקרוב.
 מוקירי המשורר קכלו את הכהנים של משה
 דרגו הגדול כסיפוק דב. כי כבד הגיעה השעה
 לראות את יצירתו הועלה של יעקב כהן מכותם
 ומוגשת לקהל, והרי גנויים בה נכסידה כה
 רביכו

כל שירי ר' יהודה הלוי

בעזרתה הפעילה של הב.ע.ע. הוקט זה עתה
 ועד ציבורי שיסיע להוציא לאור — כאמצעות
 הוצאת "החברות למסרות" — מהדורה מתוקנת
 עמסית של כל שירי ר' יהודה הלוי בעשרה
 כרכים (בכרך נוסף יתן "הכווריה" מונה ומקור).
 המפעל הניל נתמסר חודות למכום כספי ניכר
 שהוקצב למסרה זו עיי תודם בעילום שם וניתנת
 אפוא ההזמנות להגיש את יצירותיו של אביר
 משוררי ישראל בימי הבינים במחיר של 2.500
 לאיי לרכוש מהדורה מועלת זו זכאים מורים,
 בתים, ספריות, מוסדות ציבוריים בארץ
 ובגולה, וכל מי שיחתום מראש תוך תקופה של
 שלשה חדשים מיום פרסום ההודעה בעתונות.

ספר שימושי מועיל הוציא נאב וילנאי
 בשם "החבורה ונסיעה באיי", שיכור בו שמות
 של רחובות, תחנות ומקומות היספורים.
 שלמה פר כרד גם בן הוציא ספר ממין
 זה, בשכילי המולדת
 ב"מוסד ביאליק" מופיעים ספרי מ. י. בר
 דיצבסקי בשם "מקור ישראל" ספורי עם ואר
 דת. בנו של כריצבסקי עמנואל בן-גוריון
 כתב לכרך האחרון מבוא מבר.

ספרות על בנין הארץ

— "קמה" — קובץ עברי חדשי (במסגרת)
 לאמריקא ודברי ספרות על בנין הארץ וגאולה
 הארמה הלשכה הראשית של הקהיל מוציאה
 מזה כמה חודשים לצרכי חוגים עבריים בתוך
 לארץ, לקט מאמרים (דברי עיון, מסרות יפה
 ומחקר) שנושאים פוכב בעיקרו או כולו על
 בנין הארץ, גאולת הארמה, תוי התישבות, כפי
 רב. ענינו טיפ והפוסת עתים מוכאים בו גם
 שיי עף ארצישדאלי. הקט עורך בהקפדה צר
 רתו נאה וההדפסה נקיה, נוחה לקריאה. כל מא
 מר — הקדמת-הסברה קפנה ברששו.

הספריציטטיקה העברית, שמגיעה בקושי
 ובצמצום לידהיה של מעטים בחייל, מוגשת במר
 דתיה על ידי לקט זה למאות קוראי עברית —
 ומגשת מתוך מסגה קונסטרוקטיבית ומחנכת.
 עברים בחייל, מורים, מדריכי נוער, עסקנים, יכו
 לים לקבל: חוגם באמצעות לשכות הקהיל באר
 צותיהם. יבקשו וייענו.

פרקי רפואה

מפעם "מגן דוד אדום" נעשות ההבנות
 להוצאת מאפי מיוחל בסיוו "פרקי רפואה"
 על המחלות הכרוכות במסגה התיים והעזרה
 הראשונה כהשתתפות גוללי הרופאים בארץ.
 הספר הזה יצא בצורה אלבומית ויכל כאלף
 עמודים תכור יומה "מגן דוד אדום" נו! הספר
 יוצא בעריכת ד"ר מרבוט, ד"ר ליבונטין, ד"ר
 אלמן וד"ר א. גולדשטיין.

ספרי דניאל פרסקי

כשני הספרים, מטעמים להג' וגמנים מר
 ביים" סאת דניאל פרסקי, שהגיעו אלינו זה עתה
 מאמריקה יש חומר מגוון ומכונה, הרחורים
 והיכונים רשמי תיים והוי — שמגרים לקריאה,
 והקורא בהם יצא נשכר, כי ברק לרכיכם ושני
 נוה, אתה השינוות המיוחרת והאופיית כל כך
 לדניאל פרסקי המוסר והפילוסופינספן.

— מעצת הספר הישראלי באמריקה הוציאה
 קובץ שנתו בשם "הספר העברי" הקובץ ככול
 מדור עברי, אידי ואנגלי, ויש שם המון ידיעות
 מועילות על ספרות ישראל באמריקה.

המירל והעורך האחרון: ד"ר א. רונפלד פרס, הארץ, חליאביב, רחוב מזאיה 56, טל. 4212